

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa A. z siedzibą w S. (F.) (...) w W.

przeciwko pozwanej B. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 29 czerwca 2016 r.

sygn. akt IC 301/16

oddala apelację.

Ryszard Małecki

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego (...) w L. powód A. z siedzibą w S. we F. domagał się zasądzenia od pozwanej B. Z. kwoty 510,84 zł, na którą składały się kwota 387 zł z tytułu nieuiszczonej składki w zamian za ochronę ubezpieczeniową udzieloną przez powoda oraz kwota 123,84 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek, a nadto zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem wydanym w dniu 2 lutego 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym (...) w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu Poznań – Stare Miasto w Poznaniu.

Na rozprawie w dniu 22 czerwca 2016 r. pozwana B. Z. przedłożyła umowę kupna-sprzedaży pojazdu zawartą w dniu 10 lutego 2013 r. oraz dowód nadania przesyłki poleconej w dniu 13 lutego 2013 r. na adres pozwanego

Wyrokiem wydanym w dniu 29 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu oddalił powództwo (punkt 1), kosztami postępowania obciążając powoda w całości (punkt 2).

Uzasadniając orzeczenie Sąd odwołał się do przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego

pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Zgodnie natomiast z ust. 4 powołanego przepisu, posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1. Zdaniem Sądu, z przepisów tych wynika, że od dnia zawiadomienia zakładu ubezpieczeń o zbyciu pojazdu i danych osobowych nabywcy, za zapłatę niniejszej składki odpowiedzialny jest wyłącznie nabywca pojazdu. Sąd ustalił, że pozwana zbyła pojazd w dniu 10 lutego 2013 r., zaś powód dowiedział się o zbyciu pojazdu i danych osobowych nabywcy w lutym 2013 r., listu nadanego przez pozwaną w dniu 13 lutego 2013 r. W tej sytuacji Sąd przyjął, że przed upływem terminu do zapłaty II raty składki powód dowiedział się o sprzedaży auta. Tym samym, pozwana nie ponosiła odpowiedzialności za zapłatę drugiej raty składki należnej za ochronę ubezpieczeniową od dnia 6 marca 2013 r.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się powód, który za pośrednictwem swojego pełnomocnika wywiódł apelację, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając orzeczeniu:

1) mające wpływ na wynik sprawy naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i PBUK poprzez brak wszechstronnego rozważenia zaoferowanego materiału dowodowego, co doprowadziło do ustalenia stanu faktycznego sprzecznego ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w konsekwencji czego sąd rozstrzygnął w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny;

2) naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez jego błędną wykładnię prowadzącą do przyjęcia, że samo zawiadomienie powoda o sprzedaży samochodu przez pozwanego skutkuje wyłączeniem odpowiedzialności pozwanego, podczas gdy z treści ww. przepisu wynika, że oprócz poinformowania zakładu ubezpieczeń o fakcie przeniesienia własności ubezpieczonego pojazdu należy także m.in. odpowiednio dane adresowe osoby, na którą przeniesiono prawo własności pojazdu.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., w postępowaniu uproszczonym, jeżeli sąd drugiej instancji nie prowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, który Sąd Okręgowy przyjmuje za własny (art. 382 k.p.c.).

Sąd I instancji przytoczył przepis art. 32 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w sposób wybiórczy. Pomiął bowiem, że zgodnie z ust. 2, dane nowego posiadacza pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, o których mowa w ust. 1, obejmują: imię, nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL, o ile został nadany lub nazwę, siedzibę i numer REGON. W przedmiotowej sprawie pozwana wysłała powodowi umowę sprzedaży

pojazdu, która nie zawierała danych wymaganych ustawą, albowiem nie wskazywała adresu zamieszkania nowego posiadacza pojazdu. W takiej sytuacji nie można uznać, aby zawiadomienie zakładu ubezpieczeń było na tamtym etapie skuteczne, albowiem wyłącznie podanie wszystkich danych przewidzianych przepisem art. 32 ust. 2 ustawy może stanowić realizację obowiązku ustawowego, zwalniającego dotychczasowego posiadacza pojazdu od obowiązku zapłaty składki za kolejny okres.

Sąd Okręgowy podziela natomiast pogląd pozwanej, że ubezpieczyciel był obowiązany do wezwania jej do uzupełniania braków zawiadomienia o zbyciu pojazdu z zastrzeżeniem, że brak wskazania danych skutkować będzie uznaniem zawiadomienia za bezskuteczne. Obowiązek taki nie wynika z żadnego szczególnego przepisu, jednak wywieść go należy z obowiązku lojalnego zachowania wobec kontrahenta, o którym mowa w art. 354 kc. Ubezpieczyciel jako profesjonalista powinien poinformować pozwaną o konieczności uzupełnienia zawiadomienia. Brak jakiegokolwiek reakcji na dokonane przez nią niepełne zawiadomienie jest przejawem nielojalności wobec pozwanej jako kontrahenta i konsumenta i skutkuje uznaniem, że ubezpieczyciel traktował zawiadomienie za niewymagające uzupełnienia, a co za tym idzie za skuteczne.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Ryszard Małecki